

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 145/2022
15.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Обренчевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 692/15 од 30.09.2021.године и Вишег суда у Београду Кж2 1437/21 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној 15.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Обренчевића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 692/15 од 30.09.2021.године и Вишег суда у Београду Кж2 1437/21 од 02.11.2021. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 692/15 од 30.09.2021.године, обустављен је поступак за опозив условне осуде против осуђене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 2. КЗ, по оптужном предлогу Првог ОЈТ у Београду Кт 2433/14 од 28.04.2015. године, по пресуди Првог основног суда у Београду К 692/15 од 01.11.2016. године, правноснажна дана 28.02.2017.године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 1437/21 од 02.11.2021. године, одбијена је жалба браниоца осуђене АА, адвоката Душана Обренчевића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 692/15 од од 30.09.2021.године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Душан Обренчевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, а побијана правноснажна решења укине и претмет врати Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање, као и да окривљеној досуди трошкове на име постављеног захтева у износу од 33.000,00 динара по АТ.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио

списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона - члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без прецизирања законских разлога за подношење захтева из става 4. истог члана. У образложењу бранилац указује на повреду закона из члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, члана 262. став 1. и 2. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, истичући да је против окривљене обустављен кривични поступак за опозив условне осуде у смислу Законика о кривичном поступку, а који поступак је трајао преко четири године, током ког поступка је окривљена имала браниоца из реда адвоката и у ком поступку су настали трошкови за окривљену поводом ангажовања браниоца.

Имајући у виду чињеницу да је Виши суд у Београду закључио да трошкова у поступку за опозив условне осуде није било и између осталог из тог разлога одбио жалбу браниоца окривљене, а захтевом за заштиту законитости се указује на број одржаних рочишта и сходно тиме висину насталих трошкова, то се, у овом случају ради о чињеничном питању о коме је другостепени суд одлучио правноснажном одлуком, чиме бранилац указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због кога је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Обренчевића, оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић